

เมื่อผู้เขียนได้สร้างสรรผลงานทางวิชาการขึ้นมาจนได้ชื่อว่า
เป็นผู้มีลิขสิทธิ์แล้ว

สิทธิของผู้มีลิขสิทธิ์

ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ได้กำหนดให้เป็นสิทธิ
แต่เพียงผู้เดียวในการดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ทำซ้ำหรือดัดแปลง

ทำซ้ำ หมายความว่า รวมถึง คัดลอกไม่ว่า
โดยวิธีใดๆ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

ดัดแปลง คือการทำซ้ำโดยเปลี่ยน
รูปแบบใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
โดยไม่ใช่เป็นการจัดทำผลงานชิ้นใหม่

(3) ให้เช่าต้นฉบับ หรือทำสำเนา

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทัศนทัศน์
วัสดุ ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง

(5) อนุญาตให้ผู้อื่น ใช้สิทธิตาม

(1) (2) หรือ (3)

(2) เผยแพร่ต่อ สาธารณชน

เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิเผยแพร่ต่อ
สาธารณชน

หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อ
สาธารณชนโดยการแสดง การ
บรรยาย การสวด การบรรเลง การ
ทำให้ปรากฏด้วยเสียงและ/หรือภาพ
การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดย
วิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

(4) ให้ประโยชน์อันเกิด จากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น

ประชาสัมพันธ์โดย คณะทำงานโครงการปลูกฝังคุณธรรม
กลุ่มอาจารย์และเจ้าหน้าที่ เมื่อ สิงหาคม 2564
เรียบเรียงจาก
มานิตย์ จุมปา.(2549) เขียนผลงานวิชาการอย่างไรไม่ละเมิดลิขสิทธิ์.
พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย